

DE WINTER VAN 1963

Misschien was het wel een van de koudste winters in de tweede helft van de vorige eeuw.

Menigeen zal het zich nog herinneren. In de nacht van 24 op 25 december 1962 begon het te vriezen, zo hard zelfs dat je op eerste Kerstdag al kon schaatsen op de wieg.

Binnen de kortste keren lag de Vogel dicht, maar er was nauwelijks sprake van mooi ijs omdat de wind spelbreker was. Bovendien viel er in de week tussen Kerst en Oud en Nieuw veel sneeuw wat de kwaliteit van het ijs ook niet ten goede kwam.

Er viel zoveel sneeuw dat Hengstdijk door de vorming van sneeuwduinen tijdelijk van de buitenwereld geïsoleerd raakte. Het openbaar vervoer kon wekenlang ons dorp niet bereiken. Wie naar Hulst naar school ging moest enkele weken eerst te voet tot Rapenburg Tol om daar de bus te pakken. En de terugreis moest vanaf Kuitaart te voet worden afgelegd.

Er was nagenoeg nergens sprake van centrale verwarming. Het was dan ook heel normaal dat als je 's-morgens wakker werd er ijsbloemen op de ruiten van de slaapkamer stonden. Er moest flink gestookt worden om een beetje behaaglijke warmte in het huis te krijgen.

Maar het was niet allemaal kommer en kwel. Er werd flink geschaatst op de Vogel. Vooral tegenover de boerderij van Verschuieren. Daar was, net na Nieuwjaar door het bij weinig wind dichtvriezen van een groot wak, een mooi stuk glad ijs ontstaan waar vooral in de weekenden volop ijspret te beleven viel.

Al begin januari werd de Elfstedentocht georganiseerd. Een barre tocht met een scherpe noordoosten wind. Half bevroren werd die uiteindelijk gewonnen door Reinier Paping.

Het was niet alleen de koudste winter maar misschien ook nog wel de langste. Nagenoeg onafgebroken bleef het (ook overdag) vriezen tot begin maart. Op de Vogel was het ijs op sommige plaatsen wel 60 cm dik. De toenmalige huisarts dr. Hermans waagde het om met z'n Volkswagen Kever over het ijs naar de overkant en terug te rijden. Met succes !

In tijden van klimaatverandering kunnen we ons nu nog maar nauwelijks voorstellen dat er ijs op de Vogel lag tot begin april.

De vissersfamilie Moorthamer uit Kuitaart was minder blij met de langdurige vorst. Ondanks dat er regelmatig wakken werden gekapt was er toch sprake van heel wat vissterfte.